

Sygn. akt IV Ka 131/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale inspektora kontroli skarbowej S. W. z Urzędu Kontroli Skarbowej we W.

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2016 r.

sprawy **Ł. W.**

syna R. i W. z domu P. (...) r. w W. z art. 56 § 2 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego Inspektora Kontroli Skarbowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 16 listopada 2015 r. sygnatura akt VI K 7/15

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygnatura akt IV Ka 131/16

UZASADNIENIE

Inspektor Kontroli Skarbowej we W. wniósł akt oskarżenia przeciwko Ł. W. oskarżając go o to, że w dniu 30 kwietnia 2008 roku w N., z naruszeniem przepisów art. 30 b ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 361 z późn. zm.), w złożonym właściwemu organowi podatkowemu - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w N. zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2007 (PIT- 38) podał nieprawdę i uszczuplił należny od niego podatek dochodowy od osób fizycznych za ten rok w kwocie 130.483 zł, poprzez zaniżenie o kwotę 686.755 zł osiągniętego przez siebie w 2007 roku dochodu z tytułu odpłatnego zbycia papierów wartościowych oraz pochodnych instrumentów finansowych;

to jest o przestępstwo skarbowe określone w art. 56 § 2 kks

Wyrokiem z dnia 16 listopada 2015 roku (sygn. akt VI K 7/15) Sąd Rejonowy w Kłodzku oskarżonego **Ł. W.** uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, koszty postępowania zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku wywiódł Inspektor Kontroli Skarbowej we W. zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia mający wpływ na jego treść w szczególności przez uznanie, że w sprawie istnieją niedające się usunąć wątpliwości dowodowe, które należy rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego, pomimo nie wykonania istotnych czynności dowodowych z

urzędu, bezzasadnego oddalenia wniosku dowodowego oskarżyciela i błędnej oceny już zgromadzonego materiału dowodowego, w tym :

- zaniechania przesłuchania w charakterze świadków osób zatrudnionych w (...) S.A., które uczestniczyły w wysyłce informacji PIT-8C za 2007 rok do oskarżonego Ł. W.,
- uznania, że wniosek w tym zakresie złożony przez oskarżyciela jest bezzasadny wobec jego nieprzydatności dowodowej,
- dokonania błędnej oceny zeznań świadka H. P. z których jednoznacznie wynika, że do oskarżonego trafiła informacja PIT-8C za 2007 rok z kwotami prawidłowymi, a więc z innymi od tych, które on wykazał w zeznaniu PIT-38 za 2007 rok w konsekwencji czego wydany wyrok jest nieprawidłowy,

a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o uchylenie powyższego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kłodzku do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację obrońca oskarżonego wniósł o oddalenie apelacji oskarżyciela w całości oraz o zasądzenie na rzecz Ł. W. kosztów obrony za postępowanie przed Sądem I instancji i Sądem II instancji zgodnie z załączoną fakturą VAT.

Odnosząc się do argumentacji odpowiedzi na apelację skarżący podtrzymał stanowisko wyrażone w apelacji.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja jest zasadna.

Argumentacja uzasadnienia zaskarżonego wyroku oparta o wyjaśnienia oskarżonego razi bezkrytycznym podejściem do twierdzeń oskarżonego, które są sprzeczne z podstawową wiedzą dotyczącą trybu inwestowania i monitorowania zawartości portfela inwestycyjnego.

Sąd I instancji w ustaleniach faktycznych przyjął jedynie, iż oskarżony złożył zeznanie PIT-38 za rok 2007 nie wskazując jakie wykazał dochody i w oparciu o jakie informacje stanowiące podstawę ich zadeklarowania. Z wyjaśnień oskarżonego wynika natomiast, iż informacja PIT-8C, którą otrzymał zawierała zupełnie inne dane niż ta przesłana przez (...) Bank S.A. do właściwego urzędu skarbowego.

Dziwić musi jednak bezkrytyczne zaakceptowanie twierdzeń oskarżonego, skoro wydzwięk materiału dowodowego jest zupełnie odmienny. Z zeznań świadka H. P. (dyrektora (...) Bank S.A.) wynika niewątpliwie, iż w informacji PIT-8C wysłanej do oskarżonego wykazany był dochód w wysokości 706.126,78 zł. Świadek wiedzę na ten temat opiera między innymi o dostępną w systemie informatycznym kopię wskazanej informacji w formacie PDF, jak i skan dokumentu wysłanego do oskarżonego. Skoro zatem treść skanu i kopii jest identyczna i brak śladów dotyczących nanoszenia zmian, to nie sposób przyjąć, jak twierdzi oskarżony, iż otrzymał informację PIT-8C w treści odmiennej od tej wysłanej. Zjawisko takie można by postrzegać jedynie w kategoriach zjawisk nadprzyrodzonych ale na pewno nie w kategoriach wiedzy i doświadczenia życiowego, a takimi winien kierować się sąd (art.7 kpk).

Oskarżony znalazł się w kłopotliwej sytuacji, ze względu na prowadzone postępowanie kontrolnoskarbowe i w efekcie karnoskarbowe i w łatwy sposób mógłby uwolnić się od tychże kłopotów przedstawiając informację PIT-8C, którą rzekomo otrzymał w innej treści od treści wystawcy, a skoro tego nie czyni ma zapewne ku temu powody. Oczywiście w ramach prawa oskarżonego do obrony pozostaje uprawnienie do „braku obowiązku dowodzenia niewinności”, ale wydzwięk zgromadzonych już dowodów przemawia na niekorzyść oskarżonego. Godzi się bowiem zwrócić uwagę, iż oskarżony Ł. W.:

- prowadził działalność inwestycyjną za pośrednictwem (...) S.A. od roku 2006-go zaś w roku poprzedzającym złożenie deklaracji objętej zarzutem dysponował „portfelem inwestycyjnym” którego wartość przekraczała osiem milionów dwieście tysięcy złotych,

- co kwartał otrzymywał raporty dotyczące wyników zarządzania pakietem oraz comiesięcznie obejmujące wycenę tegoż pakietu, zaś

- zbycie papierów wartościowych nie mogło nastąpić bez zlecenia zbycia dokonanego przez oskarżonego w ramach upoważnienia do zarządzania jak też warunkach opisanych w §9 Regulaminu (k.117).

Twierdzenia zatem oskarżonego, iż nie posiada wiedzy inwestycyjnej i nie rozumie treści zapisów w raportach oraz nie interesował się czy i jaki dochód pozyska z inwestycji są sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, biorąc pod uwagę iż każdy inwestor wykazuje aktywność i zainteresowanie procesem inwestycyjnym reagując na zmiany koniunktury. Sąd I instancji miał możliwość zweryfikować twierdzenia oskarżonego także w oparciu o niesłusznie oddalony wniosek dowodowy (k.336) jaka była aktywność oskarżonego w roku 2007 w składaniu zleceń i pozyskiwaniu informacji o stanie portfela w (...) S.A.(telefoniczna, internetowa) i jakie informacje dotyczące rachunku inwestycyjnego oskarżonego zostały sporządzone na koniec tegoż roku i komu i w jakiej treści zostały udostępnione. Wiedza ta pozwoli w pełni odnieść się do wyjaśnień oskarżonego, które już na obecnym etapie postępowania jawią się jako naiwne i nie zasługujące na wiarę skoro oskarżony w efekcie zadeklarował za rok 2007 dochód w wysokości niespełna dwudziestu tysięcy złotych, to nie sposób mówić o nieumyślnej omyłce.

Ustalenia faktyczne sądu I instancji są zatem nie tylko błędne ale także niekompletne, sprawa wymaga zatem ponownego rozpoznania (art.437§1 kpk w zw. z art.454§1 kpk w zw. z art.113§1 kks). Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd I instancji uzupełni postępowanie dowodowe o powyżej wskazane informacje dotyczące trybu realizacji umowy zawartej przez oskarżonego z (...) S.A.